

PRO PATRIA SEMPER

Scoala de Pregătire a Agentilor Politiei de Frontieră
"Avram Iancu"

1/2009

SUMAR...

*Cu ocazia Sărbătorilor pascale,
colectivul redacțional vă urează
“Sărbători Fericite”.
CHRISTOS A ÎNVIAT!!!*

CUPRINS

Interviu.....	pag. 3
Falsuri în documente	pag. 5
Pregătire.....	pag. 6
Istorie.....	pag. 7
Primăvară.....	pag. 8
Comunicare.....	pag. 10
Convocare.....	pag. 11
Parteneriat.....	pag. 12
Idei fără frontiere.....	pag. 14
Prin țară.....	pag. 15
Poezie.....	pag. 16
Sărbătoarea pascală.....	pag. 17
Arte martiale.....	pag. 19
Sport.....	pag. 20
Eveniment.....	pag. 21
Divertisment.....	pag. 22

REDACTIA

*Responsabil de număr:
Inspector Monica BONDAR*

*Corectură:
Subcomisar Etelka KISS*

*Colaboratori:
Agent șef adjunct Călin NEAGA
Agent principal Laviniu NEAGA*

*Redactori:
Elev Alina TĂNĂSESCU
Elev Loredana Arabela GAŞPAR
Elev Anca LUCACI
Elev Raluca ZAHARESCU*

*Fotoreporter:
Agent principal Cristian RAMBU*

*Layout:
Agent Flavius CORA*

**Tipărită la Școala de Pregătire a Agenților Poliției de Frontieră „Avram Iancu”, Oradea
Nr. 1/6/ 2009**

"MI-AM PROPUȘ ȚELURI ÎNALTE, AŞA CUM AR TREBUI TOȚI SĂ AIBĂ"

INTERVIU CU DOMNUL COMISAR ȘEF MOLDOVAN GHEORGHE

În vederea realizării acestui interviu am ales să discutăm cu domnul comisar șef de poliție Moldovan Gheorghe, șeful catedrei de pregătire specifică. Momentul nici că putea fi ales mai potrivit și asta deoarece, aşa cum deja ştiu mulți dintre noi, domnul comisar șef intenționează să se pensionează.

În continuare veți putea citi o scurtă prezentare a celor discutate cu dumnealui, precum și sfaturile pe care le are de dat viitorilor săi colegi.

Ştiu că nu aţi făcut liceul militar. Ce v-a determinat, totuși, să alegeţi această profesie, acest stil de viaţă, mai bine zis?

Meseria asta mi-am ales-o.....nu cred că reușim să explicăm, e greu de răspuns la o asemenea întrebare. Pentru a afla răspunsul, mai bine v-ați întreba pe voi de ce ați venit aici. După mine e o meserie frumoasă, doar că e grea și uneori cere multe sacrificii. Unii ar zice că decizia lor a fost influențată de motivele financiare, pentruținută, dar acestea sunt aspecte secundare pentru mine. La mine cel mai mult cred că a contat iubirea pentru patrie. România, să știți, că e o țară importantă, e o țară frumoasă, să nu vă fie niciodată rușine că sunteți români.

Sunteți mulțumit cu ceea ce faceți acum și de ceea ce ați realizat până acum?

Dacă, pot să spun că sunt mulțumit de ceea ce am făcut până acum, și de ceea ce fac. Cea mai mare mulțumire a mea a fost că am putut să transmit ceva din cunoștințele mele și viitorilor polițiști și i-am pregătit într-un fel pentru ceea ce urmează. Nu-mi pare rău de ceea ce am făcut.

De-a lungul timpului ați reușit să vă faceți plăcut elevilor. Care este secretul faptului că sunteți autoritar dar și iubit în același timp?

Să fii profesor nu-i ușor. Pe lângă toate cunoștințele pe care le ai trebuie să pui suflet, altfel nu s-untem decât niște roboți. De exemplu un profesor se pregătește foarte mult timp pentru o lecție. Noi știm ce e de făcut, că doar vorba aia, am lucrat atâția ani în operativ, dar voi trebuie să fiți cei care trebuie să înțelegeți. Astfel, fiecare profesor explică în felul lui și este inevitabil ca doi profesori să predea diferit, în primul rând pentru că și noi suntem diferiți. De exemplu, bancurile. Voi să nu credeți acum că eu îmi propun dinainte ce bancuri să vă spun. Nu. E ceva de moment, cum se nimerește situația. În legătură cu autoritatea, știi cum este, voi poate nu realizați că un profesor mai dur și exigent e mai bun decât unul care vă lasă de capul vostru.

Care este motto-ul dumneavoastră?

Motto-ul pe care îl am mi-a fost transmis de un coleg la sfârșitul liceului când se faceau acele sonete, nu știu dacă știi tu, și mi-a scris așa: "Vulturul nu prinde muște!" și așa am făcut, nu am umblat după lucruri mărunte, mi-am propus țeluri înalte, aşa cum ar trebui toți să aibă.

Care sunt trăsăturile pe care le apreciați cel mai mult la o persoană și credeți că sunt esențiale pentru orice om?

In primul rând orice persoană trebuie să aibă „coloană vertebrală” și când spun asta nu mă refer la coloana propriu-zisă, la oase ci la

INTERVIU...

suport, la bază, la fundație, care este formată pe competență, personalitate, curaj și, nu în ultimul rând, pe integritate de orice fel (morală, profesională).

Care considerați că a fost apogeul carierei dumneavoastră?

Nu mă pot lăuda cu un apogeu. Dacă vreți să vă spun, după părerea mea, apogeul a fost capturarea a 8.000 de infractori, numai într-un an. Au fost din peste 83 de țări, au fost poate mai mulți decât o să vadă unii dintre voi vreodată. Tot ca satisfacție profesională aş considera faptul că am ținut locul șefului IJPF Arad 6-7 luni.

Aveți vreun sfat de dat elevilor?

Sfat de dat? Este o expresie celebră: „Învățați, învățați, învățați!” (Lenin). Știi când a zis-o? Când a văzut carnetul de note al lui Stalin.

Acum sunt la bază limbile străine, aşa că e bine să ştiți cel puțin 2 limbi străine.

Dacă învățați, învățați temeinic. Nu internetul, că internetul face mai mult rău decât bine. Citit, mult citit, dar nu pe internet. Cartea e cea mai bună! Și încă un lucru. Aveți mare grijă de familie, e cea mai importantă. Voi încă nu realizați asta! Ziceți voi „Ei, ce familie?”, dar o să vedeți voi că în viață e foarte important sprijinul acesteia și increderea.

Astfel se încheie interviul cu domnul comisar șef. Între timp am aflat cu bucurie că domnul comisar șef Gheorghe Moldovan a revenit asupra deciziei de a se pensiona.

Elev I Stuparu Anamaria

CÂND DUMNEZEU A CREAT MAMELE

Când Dumnezeu crea mamele era în a șasea zi, când un inger i-a apărut și i-a spus: "O să cam ai de lucru la această creație..." Și Dumnezeu i-a răspuns: "Ai citit punctele acestei cereri? Trebuie să se poată spăla, dar să nu fie din plastic; Să aibă 180 de părți mobile...toate să poată fi înlocuite; Să alerge după cafea neagră; Să aibă poale care să dispară atunci când stă în picioare; Un sărut care să poată vindeca orice, de la un picior rupt și până la o legătură de dragoste terminată prost; Să aibă șase perechi de mâini.

Îngerul și-a scuturat capul încet și a răspuns: "Șase perechi de mâini...în nici un caz". "Dar nu mâinile sunt cele care îmi fac probleme" a spus Dumnezeu, "ci cele trei perechi de ochi pe care mamele trebuie să le aibă". "Așa este modelul standard?" a întrebat îngerul. Dumnezeu a dezaprobat "O pereche ca să vadă prin ușa închisă atunci când întrebă: copii ce faceți acolo? O altă pereche în spatele capului pentru a vedea ceea ce nu ar trebui și bineînțeles ultima în frunte pentru a se putea uita la copil când acesta greșește și trebuie să-i spună: te înțeleg și te iubesc. Doamne, spuse îngerul, mai bine lasă pe mâine..." "Nu pot" i-a răspuns Dumnezeu "Sunt așa de aproape de a crea ceva atât de apropiat mie. Deja am creat mama care se face singură bine atunci când este bolnavă...care poate hrăni o familie de șase persoane cu un singur hamburger..." Îngerul a verificat modelul și a spus "Este prea firavă". "Dar este rezistentă!" a răspuns Dumnezeu "Nu poți să-ți imaginezi câte poate îndura mama asta!" "Poate să gândească?""Nu numai ca poate să gândească dar poate raționa și face compromisuri." a spus Creatorul. În final, îngerul s-a aplecat și și-a trecut degetele pe obrajii mamei. "Există o crăpătură" s-a pronunțat el. "Ți-am spus că te străduiești prea mult cu acest model." "Nu este o crăpătură" a răspuns Domnul "Este o lacrimă". "La ce folosește?" a întrebat îngerul. "Este pentru fericire, pentru tristețe, pentru dezamăgiri, pentru durere, pentru singurătate și pentru mândrie." "Ești un geniu!" a exclamat îngerul. Domnul s-a uitat trist și a spus "Dar nu am pus-o eu acolo!"

Elev I Tănărescu Alina

Revista școlii

FALSURI ÎN DOCUMENTE...

PAŞAPORTUL BIOMETRIC

Necesitatea introducerii unor date biometrice în documentele de călătorie

Evoluția situației internaționale, caracterizată prin menținerea focarelor cu operațiuni militare, recrudescența conflictelor interetnice și religioase, a fenomenului terorist, amplificarea migrației ilegale și a infraționalității transfrontaliere în general, a impus ca factorii de decizie să elaboreze studii, care au avut ca principal obiectiv, implementarea de noi măsuri de siguranță, în vederea securizării documentelor pentru trecerea frontierei.

Situată internațională nu este singurul motiv care a determinat ampioarea cercetării științifice pe linia identificării de elemente de siguranță, cât mai intangibile.

Apariția pe piață de consum a unor noi aparate și dispozitive, asistate de computere performante și a unor programe de lucru din în ce mai perfecționate, au creat pentru falsificatorii posibilități multiple de contrafacere a documentelor de călătorie.

Întrucât nici aceste măsuri de asigurare nu s-au dovedit a fi intangibile în fața falsificatorilor, s-a trecut la o nouă fază, ce vizează, atât protejarea documentelor pentru trecerea frontierei prin utilizarea unui "chip" electronic, cât și facilitarea unei identificări cât mai eficace a persoanei prin utilizarea aplicațiilor legate de biometrie.

Totuși, ideea introducerii elementelor biometrice nu este nouă în practica internațională a emiterii de pașapoarte, mai multe state imprimând pe una din filele documentului o amprentă digitală. Știința numita *biometrie* (din greacă: bios = viață, metron = măsură) a dezvoltat în ultimii ani metode automate, extrem de sofisticate, pentru recunoașterea unică a persoanelor, făcând uz de cele mai noi tehnologii informaticice. Pe de o parte, puterea sistemelor actuale de calcul a ajuns suficient de mare la costuri suficient de mici. Pe de alta parte, confirmarea identității persoanei cu ajutorul măsurătorilor biometrice a devenit o necesitate, atât pentru accesul în locuri speciale sau la date și informații clasificate, cât și în contextul globalizării, ca un fel de „glonț de argint” împotriva terorismului.

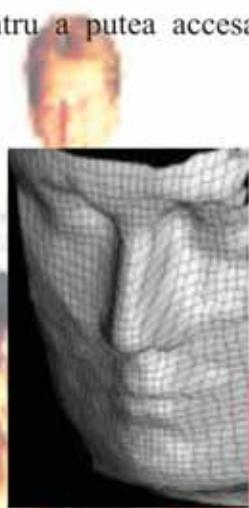
Tehnicile biometrice

Tehnicile biometrice fiind bazate pe ceea ce suntem noi (adică față unică, amprentă unică etc.)

în cursul vieții, putând fi măsurate, relevate prin diferite procedee, ne convinge că utilizarea lor este necesară, atât pentru a putea întocmi o evidență a persoanelor, a face o identificare, cât și pentru a limita accesul unor persoane în diferite zone de risc ori cu regim special sau pentru a putea accesa diferite servicii.

Recunoașterea feței

Pentru recunoașterea feței există variate metode și sisteme. În majoritatea cazurilor vor fi analizate acele zone ale feței care nu sunt supuse permanent schimbării prin mimică (marginea superioară a cavității globului ocular, zonele de jur împrejurul oaselor pomeților, zonele laterale ale gurii)

Recunoașterea amprentelor

Fiecare amprentă este caracterizată printr-o imagine specifică a liniilor. La o observare mai apropiată se poate vedea că liniile se ramifică sau se termină în mod arbitrar. Aceste puncte de ramificație și de terminație (Minutien) formează pentru fiecare deget o anumită imagine, care poate fi utilizată pentru identificarea persoanelor.

Recunoașterea irisului

Ulterior fotografierii la dimensiune mare a irisului, acesta se împarte în cercuri concentrice în jurul centrului irisului, iar fiecărui cerc i se atribuie câte un indicativ. Toate indicativele împreună formează un cod de bare pentru fiecare ochi. Recunoașterea irisului asigură un înalt grad de securitate, având în vedere că numărul erorilor de recunoaștere este extrem de mic.

Scms. Moldovan Valerian

PREGĂTIRE...

PROBLEME DE ACTUALITATE PE LINIA INSTRUIRII PENTRU TRAGEREA PERSONALULUI DIN MINISTERUL ADMINISTRAȚIEI ȘI INTERNELOR

În primul trimestru al anului 2009, comisarul șef de poliție CREȚU BOGDAN, șeful Catedrei de Ordine Publică din Școala de Pregătire a Agenților Poliției de Frontieră „Avram Iancu”, a participat la București la sediul Direcției Generale Management Resurse Umane din Ministerul Administrației și Internelor, la prima întâlnire din acest an a specialiștilor în domeniul instruirii pentru trageri din cadrul inspectoratelor generale. Comisarul șef de poliție CREȚU BOGDAN a fost selecționat pentru a face parte din grupul de lucru, constituit la nivel de minister, pentru elaborarea *Manualului de tragere unic*, în conformitate cu prevederile articolului 58 din Regulamentul general pentru trageri al M.A.I., aprobat prin Ordinul ministrului internalor și reformei administrative nr. 485/2008.

Prin aprobarea noului Regulament mai sus menționat, s-au produs mutații pe linia instruirii personalului în acest domeniu. Pornindu-se de la o concepție specific polițienească, în concordanță cu standardele altor state din Uniunea Europeană, s-au făcut primii pași, școala orădeană aducându-și contribuția și în această privință, prin experiența germană dobândită în relațiile de parteneriat cu școala de la Eschwege. Astfel, în noul Regulament se evidențiază printre altele, modificarea condițiilor ședințelor de tragere, în primul rând prin micșorarea distanțelor până la obiective, dar și prin adaptarea modului de apreciere a acestora la realitățile din munca operativă. Un alt aspect de noutate este acela potrivit căruia, Inspectoratele generale din cadrul ministerului elaborează regulamente proprii, cu ședințe de tragere specifice, în concordanță cu prevederile Regulamentului general.

Elaborarea *Manualului de tragere unic* constituie un alt moment de referință și va reprezenta instrumentul principal pentru desfășurarea instruirii de bază pentru trageri a personalului din cadrul ministerului, în primul rând pentru elevi, studenți și cursanți. Se au însă, în vedere și următoarele niveluri de pregătire, respectiv nivelul avansat și cel special.

Elaborarea manualului a demarat în toamna anului 2008 și cuprinde mai multe etape, materializate în întâlniri succesive ale grupului de lucru la sediul DGMRU. În anul 2008 au fost planificate două convocații.

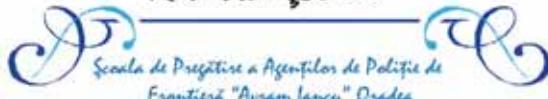
Între aceste întâlniri, în cadrul fiecărui inspectorat general se elaborează în proiect materiale de lucru pe capitole, conform repartiției și sarcinilor stabilite la nivelul DGMRU. Astfel, în cadrul Școlii de Pregătire a Agenților Poliției de Frontieră „Avram Iancu” ORADEA, s-a constituit grupul de lucru independent format din comisar șef de poliție CREȚU BOGDAN, șeful Catedrei de Ordine Publică și comisar de poliție ILEA SORIN, profesor de utilizare a armamentului în cadrul aceleiași catedre.

Mult succes în pregătire tuturor și vă vom informa în continuare!

Cms. șef Crețu Bogdan

Revista școlii

 Școala de Pregătire a Agenților de Poliție de Frontieră "Avram Iancu" Oradea

UNIREA PRINCIPATELOR ROMÂNE

Actul înfăptuit în urmă cu 150 de ani a reprezentat un moment de mare însemnatate pentru viitorul națiunii române.

Prin unirea Moldovei și Țării Românești la 24 ianuarie 1859 s-au pus temeliile noului stat național unitar român, act desăvârșit la 1 decembrie 1918.

Intruparea într-un singur stat a tuturor provinciilor române vecine a reprezentat, din cele mai îndepărtate timpuri, o doleanță majoră a românilor.

Această fierbinte dorință era firească și legitimă, ideea de unitate etnică a românilor fiind foarte veche și sesizată atât de păstorii ce practicau transhumanța, ajungând cu turmele lor până la Delta Dunării, gurile Nistrului sau mult în sud, până spre țărmurile „mărilor calde”, cât și de pescarii ce veneau cu produsele lor în târgurile Brașovului, Bistriței sau Ciceului. Peste tot ei grăiau în același glas, se încrinau aceluiași Dumnezeu, aveau aceleași obiceiuri, se bucurau de instituții asemănătoare, aveau același port și respectau aceleași cutume.

O serie de cărturari ca Grigore Ureche, Miron Costin, Dimitrie Cantemir, dar și alții, afirmau unitatea etnică a locuitorilor țărilor române „Moldovenii, muntenii și transilvănenii una sunt și toți de la Râm se trag”. Pe aceeași linie se înscru și eforturile unor domnitori ai Principatelor Române de a le uni într-o singură țară.

Nicolae Iorga aprecia continuitatea ideii de unire drept una dintre permanențele istoriei românilor. În prima jumătate a veacului al XIX-lea mișcarea românească de emancipare și unitate națională a intrat într-o etapă decisivă. Unirea și Independența erau pentru societatea românească idealuri politice pe deplin conturate, constituind aspirații nu numai ale cercurilor revoluționare, ale elitei intelectuale, ci și ale tuturor grupurilor sociale, fiind împărtășite și de

domnitorii regulamentari.

Tratatul de pace de la Paris (martie 1856) nu a rezolvat problema Unirii Principatelor, dar a deschis o cale pe care patrioții români au utilizat-o cu îndrăzneală și dibăcie care i-au uimit pe contemporanii europeni. Convenția de la Paris (1858) nu a interzis alegerea aceluiași domnitor în cele două principate și a oferit locuitorilor din cele două state drepturi egale în țara vecină. În plus, prin art. XIII a stabilit că „va fi eligibil la domnie, oricine, care în vîrstă de 35 de ani și fiu al unui tată născut muntean sau moldovean, poate justifica un venit funciar de trei mii de ducați, cu condiția de a fi împlinită funcții publice timp de zece ani ori de a fi făcut parte din adunări”. Românii au utilizat cu inteligență imperfecțiunile din statutul țărilor române creat de Puterile garante. Soluția dublei alegeri, care fusese până atunci vehiculată doar ca o simplă ipoteză, a devenit pentru toți români, la 24 ianuarie 1859, soluția naturală și perfectă, care nu contravenea prevederilor Convenției. Dubla alegere a colonelului Alexandru Ioan Cuza a fost rezultatul voinei populare pentru înfăptuirea Unirii. Intr-un raport redactat, la 25 ianuarie, de consulul Belgiei se precizează că „acest fapt se datorează presunției pe care poporul român, care a dorit cu orice preț unirea, a exercitat-o asupra deputaților”.

Depunând jurământul în fața Adunării Elective, noul domn se angaja solemn: „*Jur în fața țării mele că voi păzi cu sfîrșenie drepturile și interesele Patriei, că voi fi credincios Constituției în textul și spiritul ei, că în toată domnia mea voi priveghea la respectarea legilor pentru toți și în toate, uitând toată prigonia și toată ura, iubind deopotrivă pe cei ce m-au iubit și pe cei ce m-au urât, neavând înaintea ochilor mei decât binele și fericirea nației române*”.

Memorabile au rămas cuvintele rostit de către sfetnicul și apropiatul colaborator al domnitorului, Mihail Kogălniceanu, cu prilejul urcării pe tronul Moldovei a nouului domn:

„Alegându-te pe Tine Doamne am dorit să arătăm lumii că la vremuri noi, vrem oameni noi. Si te rugăm Măria Ta să fii Domn, cetățean, să fii bun și bland Măria Ta, mai ales cu aceia cu care mai toți au fost aspri și răi...”

Ag. Cora Flavius

PRIMĂVARĂ...

MĂRTIȘOR - TRADIȚII ȘI OBICEIURI

Multe din obiceiurile și tradițiile noastre au rămas fără conținut și, cel mai adesea, nimeni nu-și amintește sau nu știe ce semnificație au avut la începuturi mărțișorul, babcile și mucenicii.

Mărțișorul

Pe vremea dacilor, simbolurile primăverii erau confectionate în timpul iernii și se purtau doar după 1 Martie. Mărțișoarele erau, pe atunci, pietricele albe și roșii însirate pe o ață. Alte surse arată că mărțișoarele constau în monede care erau atârnate de fire subțiri de lână, negru cu alb. Tipul de monedă (aur, argint sau bronz)

indica statutul social. Ele erau purtate pentru a avea noroc și pentru a avea o vreme bună. Dacii credeau că aceste amulete aduc fertilitate, frumusețe și previn arsurile din cauza soarelui. Acestea erau purtate până când copacii începeau să inflorească și apoi atârnate de crengile lor.

Prima zi de primăvară este ziua Babei Dochia. Baba Dochia este o bătrână zeiță agrară, care moare de 1 Martie, și renaște de Mucenici, pe 9 martie. Dochia amintește de marea zeiță Terra Mater, și poate fi asociată cu Diana și Juno de la romani, și Hera și Artemis de la greci.

Legenda Babei Dochia

O femeie bătrână, Dochia, avea o fiică vitregă pe care o ura. Într-o zi de iarnă geroasă, Dochia i-a dat o haină foarte murdară, cerându-i să o spele la râu până devine albă ca zăpada. Pe măsură ce o spăla, haina devinea tot mai neagră. Înghețată de frig și cuprinsă de disperare, fata plângea când a apărut Mărțișor, un bărbat Tânăr, care i-a oferit o floare magică și a sfătuitor să se întoarcă acasă. Când a ajuns acasă, pânza era albă ca neaua. Bătrânei Dochia nu i-a venit să-și credă ochilor. Văzând floarea roșie prinsă în părul fetei, Dochia a crezut că primăvara a revenit și a plecat cu turma de oi pe munte. Urcând muntele, vremea s-a făcut frumoasă, aşa că Dochia a renunțat pe rând la cojoacele pe care le purta. Când a ajuns în vârf, vremea s-a transformat în visor și atunci s-a arătat Mărțișor: „Vezi cât de rău este să stai în frig și umezeală?” a grăbit el, „Tu, cea care ţi-ai obligat fiica

să spele haine în râul înghețat!” Apoi a dispărut. Bătrâna a rămas singură pe munte, a venit gerul și oile au fost transformate în pietre. De atunci, roșul și albul simbolizează lupta între bine și rău, între primăvară și iarnă.

Lâsa să fie în secolul al XIX-lea, Mărțișorul era primit de copii, fete și băieți, fără deosebire, de la părinți în dimineața de 1 Martie, înainte de răsărîtul soarelui.

Mărțișorul de care se agăță o monedă metalică de argint și, uneori de aur se purta legat la mână, uneori prin piept sau la gât. El era scos, în raport de zona etnografică, la o anumită sărbătoare a primăverii (Florii, Paște) sau la înflorirea unor arbuști și pomi fructiferi (măceș, trandafir, vișin, cireș, etc) și agățat pe ramurile înflorite. Se credea că purtătorii Mărțișorului vor fi sănătoși și frumoși ca florile, plăcuți și drăgăstoși, bogați și norocoși, feriți de boli și de deochi.

După unele tradiții, firul Mărțișorului, funie de 365 sau 366 de zile, ar fi fost tors de Baba Dochia în timp ce urca cu oile la munte. Asemenea Ursitoarelor care torc firul vieții copilului la naștere, Dochia toarce firul primăverii la nașterea anului agrar.

Întrucât mărțișorul este inseparabil de tradiția Dochiei carpatice, se poate afirma cu certitudine că acesta este un obicei vechi românesc, atestat în toate zonele locuite de români și de aromâni, preluat apoi de alte popoare din centrul și sud-estul Europei.

Babcile:

1 martie – Baba de primăvară (Baba semănătului)

2 martie – Baba de vară (Baba muncii de vară)

3 martie – Baba de toamnă (Baba culesului)

Cum vor fi cele trei zile, aşa vor fi și cele trei anotimpuri.

Mucenicii – 9 Martie

Cum e vremea în 9 martie, aşa va fi timp de 40 de zile. Dacă în ziua de Mucenici va îngheța și va fi frig, este semn că iarna va continua până în ziua de Sf. Gheorghe (23 aprilie).

Elev I Gașpar Loredana Arabela

Revista școlii

PRIETENIA

Prietenia poate fi înțeleasă ca o unitate de sentimente, simpatii, idei comune sau mai puțin comune, de principii prin care se apropie două sau mai multe persoane.

Prietenia poate fi înțeleasă ca o profundă apropiere sufletească. Oricine dorește să aibă un prieten bun, căruia să îi să poată destăinui. Dar căci dintre noi îl poate asculta cu tot sufletul și poate chiar ajuta pe acel "timid". Timiditatea este o infirmitate. De multe ori relația de prietenie dintre două sau mai multe persoane este luată în râs de către ceilalți. Este de ajuns o privire pentru ca sincerul sentiment de simpatie să încolțească. De ce nu știm cu toții să apreciem prietenia adevărată cu ochii sufletului și nu doar a fizicului. "Un om frumos este o bijuterie care în timp se uzează, iar un om bun este și rămâne veșnic o comoară." De cine ne ascundem oare? De noi însine. Oare înțelegem toți sensul cuvântului prietenie? A fi prieten nu înseamnă numai distracție și bani. Astă în nici un caz nu este o prietenie.

Azi tinerii sunt influențați de un curent de concepții din filme sau reviste prin care prietenia este înțeleasă ca un amestec de îndrăzneală și nebunie. Este dificil în viață să fii singur, să nu ai un prieten căruia să-i vorbești, să nu ai cu cine să-ți împărți bucuriile, să nu ai un umăr pe care să plângi (la nevoie). Este un dezastru să n-ai cu cine să râzi, să gândești, să meditezi. Se spune că generația noastră este o generație fără limite, astă înseamnă că nu îi lipsește nimic și totuși îi lipsește ceva, esențialul: Prietenia. Ar trebui să ne dezvăluim gândurile acum când încă mai putem. La această vîrstă ne dorim să fim cu cineva cu care să ne înțelegem reciproc. Zâmbetele noastre timide nu pot umple sufletul dornic de frumos, de fericire, de prietenie. Noi toți dorim și vrem să avem prieteni, dar nu toți prietenii sunt buni...

Acel prieten bun, care nu te lasă la greu, căci despre acest prieten vreau să vorbesc, cred că are multe calități ce trebuie amintite. Acest prieten bun este atent, știe să observe când ție greu, este acolo unde și când ai nevoie. Este iubitor, știe să măngâie, știe să se compore frumos, are capacitatea să iubească necondiționat, acest prieten nu va avea despre sine o părere mai bună, ci este egalul tău, acest bun prieten va avea întotdeauna ușa deschisă și va fi gata să te primească cu dragoste. Pe drumul vieții, greu și anevoios, atunci când întâmpini greutăți acest prieten va ști să se uite înapoi, să se întoarcă, să îți dea mâna, să te ajute să te ridici și mai mult să te ajute să mergi mai departe. Un prieten bun cred că nu va căuta să facă ce-i place lui ci va căuta să facă ce îți place și te ajută pe tine.

Greutățile tale vor fi și greutățile lui, bucuriile tale vor fi și bucuriile lui, va plânge alături de tine și va râde alături de tine. El va ști să simtă alături de tine, când vei fi bolnav el va simți durerea la fel ca tine. Acest prieten bun este bland, gentil și milos. Un bun prieten este capabil să ierte și să uite! Un bun prieten nu te va jigni, nu îți va vorbi urât, un bun prieten nu te dezamăgește, ci îți va fi credincios, nu se va preface niciodată. Un bun prieten îți va da speranță, un bun prieten te va face să fii tare, un bun prieten te va ajuta să vezi soarele ce se ascunde dincolo de norii negrii, un bun prieten te va motiva pentru a merge mai departe atunci când tu nu mai poți și nu mai vrei, când vei dormi el va veghea asupra ta, când vei fi pe drum te va apăra, te va ocroti. Inima lui va bate în același ritm ca și inima ta, acest prieten bun te va înțelege și îngădui cu toate slăbiciunile tale. E greu să îl găsești, dar dacă ai reușit acest lucru cred că poți fi fericit!

"Prietenia este rodul timpului, îi trebuie ani să se coacă, în timp ce dragostea este ca fulgerul, uneori născut din furtună". (Giuseppe Garibaldi) Da, mulți dintre noi ne lăudăm că toți din jurul nostru ne sunt prieteni și avem un mare număr de prieteni, dar cu siguranță acest lucru nu este real. Sunt oamenii care sunt alături de ceilalți doar în momentele frumoase ale vieții, ce se petrec de-a lungul timpului, iar când celălalt trece cel puțin printr-un impas aceștia îi întorc spatele brusc, pentru a nu-și complica viața cu problemele lui. Un astfel de om nu se poate numi prieten adevărat. De obicei în ziua de azi, cei mai mulți dintre oameni sunt falși. Greu mai poți găsi un om cinstit din toate punctele de vedere. Eu consider că este prieten doar cel ce îți este alături la bine și la greu, se bucură de fericirea celuilalt și plânge la suferința acestuia.

Nu pot înțelege de ce uneori suntem atât de răi și nu putem încerca să avem un suflet mai bun, să-i ascultăm mai mult pe prietenii noștri și să-i sprijinim pe aceștia din punct de vedere moral cel puțin când ei au nevoie de noi. O vorbă bună eu consider că are valoarea unei comori morale pentru sufletul uman, dar din nefericire nu știm să apreciem toți acest lucru. Mai există acele situații în care prietenii pot fi falși și în această situație se adeverește motto-ul. 'Ferește-mă Doamne de prieteni, căci de dușmani mă feresc singur!' Un singur sfat esențial am sa le dau celor ce-mi citesc articolul: Selectează-ți prietenii! Nu uita că adevărații prieteni dintr-o viață nu se pot număra pe degetele de la o mână și încearcă să acorzi în sensul propriu al prieteniei o parte a sufletului tău doar celui care merită spre a nu fi dezamăgit într-un final!

Elev I Dinică Adriana

COMUNICARE...

STIMEAZĂ-TE MAI MULT

„înțeleg nu-i cel ce știe multe,
ci cel ce știe ce trebuie.”

(Eschil)

Maniera în care ființa umană comunică cu sine însăși este puternic influențată de valoarea și puterea pe care și le atribuie. Imaginea de sine sau stima de sine este izvorul a tot ceea ce un om gândește și simte față de el însuși. Se iubește? Se detestă? Iși atribuie valoare? Se simte puternic? Se crede slab și neputincios? Se crede competent? Crede că este bun? Că este onest, corect? Că este rău? etc. Răspunsurile date de subiectul însuși la astfel de întrebări conturează valoarea pe care și-o atribuie. Stima de sine este percepția interiorizată a propriei valori. Prin ea, subiectul raportează propria identitate la lumea sa interioară și la ceilalți, la lumea în care trăiește. Ameliorarea abilităților de comunicare este posibilă prin creșterea stimei de sine.

Testarea imaginii de sine

Seara, la culcare, pune la îndemână o foaie de hârtie și un creion. După ce te întinzi în pat și sting lumina, alcătuiește, mai întâi în minte, o listă cu lucrurile pe care le crezi cu adevărat importante în viața ta. Aprinde lumina și trece-le pe hârtie!

În seara următoare, în aceeași manieră, vei face încă o listă cu atuurile și virtuțile pe care crezi că le ai.

În serile următoare, vei face un inventar amănușit al gândurilor, sentimentelor și faptelor tale de peste zi, pe care le vei înscrive într-o a treia listă.

Apoi, singur sau împreună cu cineva în care crezi și care îți oferă siguranță, vei compara lista a treia cu primele două. Caută un răspuns onest la întrebarea: „în ce măsură se contrazic cele trei liste? ”.

În final, „sentința” îți aparține. Te vei judeca pornind de la următoarea premisă: cu cât ceea ce crezi că știi despre tine însuși este mai discordant cu trăirile și cu faptele tale, cu atât cunoașterea de sine este mai precară (De Vito, Tremblay, 1991).

Conștientizarea fizicului

O imagine de sine sănătoasă poate începe prin conștientizarea propriei corporalități.

Închide ochii și respire calm, dar ritmic! Simte aerul curgând spre plămâni. Identifică mental mușchii pieptului și toracelui, mușchii care te ajută să respiri. Treptat, poți conștientiza alte grupe de mușchi, începând de la degetele de la picioare, până în creștetul capului. Mușchii stomacului sunt încordați? Oprește-te atent asupra senzațiilor! Începe cu senzațiile clare, concrete: râceala podelei sub tâlpi, asprimea unui covor, moliciunea contactului cu spătarul fotoliului, căldura contactului palmelor pe genunchi etc.

Respiră mai profund! Imaginează-ți că inhalezi mai mult aer! Privește-te din afară, vizualizează-te din exterior, începe cu ceea ce este simplu, ceea ce ar observa oricine te-ar privi, apropiindu-se de tine. Încurajează simțurile să te experimenteze pe tine însuși.

Repetă această tehnică terapeutică de două-trei ori pe

zi. Vei mai uita de griji și gânduri negre, pentru a da întâietate senzațiilor. Ai șansa să te simți mai relaxat, mai energizat. Ai putea începe chiar acum?

Afirmarea de sine

Alocă periodic un răgaz în care să te gândești la propriile tale succese și realizări. Lista reușitelor și faptelor bune de peste zi sau a calităților și meritelor de care ai dat dovadă în diverse situații sunt instrumente de afirmare a sinelui. În plus, periodic, gândește-te la persoanele cu care ai relații bune și agreabile.

Vezi jumătatea plină a paharului, partea plăcută a întâmplărilor! Gândește-te mai curând la posibilități decât la limite, mai curând la oportunități decât la amenințări.

Alegerea anturajului

Compania persoanelor optimiste, generoase, vesele și sănătoase reconforțează, încurajează. Alegerea anturajului este importantă pentru consolidarea unei imagini de sine pozitive și pentru evoluția dispoziției tale psihice. Merită să te înconjuri de oameni puternici, constructivi și optimiști, lângă care te simți util și important. Din contra, persoanele depresive, crispate sau cu tendința de a critica abuziv, perfecționist și intolerant merită evitare.

Şansele de succes

Angajarea în proiecte relativ modeste, dar cu șanse mari de succes are o influență bună asupra stimei de sine. Finalizarea proiectelor și reușita acțiunilor reconforțează. Fiecare nou succes netezește drumul spre următorul.

Trăim în prezent

Devii melancolic când inventariezi prea des „vremurile bune de altădată”. Ajungi împresurat de griji dacă te iezi pe gânduri și scrutezi excesiv un viitor nesigur. Prea multe frâmântări și gânduri despre trecut sau viitor aduc resentimente, anxietate și nesiguranță.

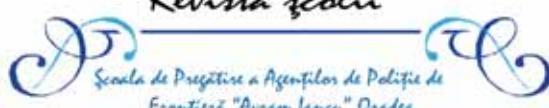
In schimb, dacă te lași în voia senzațiilor, trăiești mai ușor în prezent. Scapi măcar de o parte dintre griji și frâmântări, pentru că devii răspunzător doar de ceea ce se întâmplă și ceea ce simți ACUM, AICI. Ce-a fost s-a dus, ce-o fi vom vedea.

Dorința de a plăcea tuturor

Îi poți mulțumi pe unii oameni totdeauna și, câteodată, îi poți mulțumi pe toți, dar nu-i poți mulțumi pe toți, totdeauna. Mulți oameni cred că trebuie să fie apreciați, admirăți, plăcuți și aplaudați de toată lumea. Acest lucru este posibil doar ca excepție. Oamenii sunt diferenți, simt și percep diferență realitate, respectă valori și credințe diferențiate, au interes contradictori etc. Renunță la dorința utopică de a fi pe placul tuturor. Dacă s-ar întâmpla așa ar fi chiar suspect. Când 80% din auditoriu agreează discursul tău este perfect.

Cms. șef Cora Liviu

Revista școlii

...CONVOCARE

CONVOCARE PENTRU PREGĂTIREA GESTIONARILOR

În perioada 04.-05.02 2009 s-a desfășurat o convocare pentru pregătirea gestionarilor din cadrul școlii, la care au participat directorul adjunct pentru logistică, contabilul șef, șefii compartimentelor logistice și tot personalul școlii care are atribuții pe linia gestionării bunurilor materiale.

Scopul principal al acestei activități a fost pregătirea gestionarilor și, în special, a celor care au în gestiune bunurile materiale din cadrul laboratoarelor nou înființate în cadrul catedrelor din școală.

În cadrul convocării au fost prezentate următoarele teme de pregătire:

- Noțiunile de gestionar și gestiune;
- Evidența tehnico - operativă a bunurilor materiale în unitățile M.A.I.;
- Documentele finanțiar - contabile specifice gestiunilor din cadrul școlii - nomenclator, mod de întocmire și operare;
- Inventarierea bunurilor materiale în unitățile M.A.I.;
- Răspunderea materială a polițiștilor pentru pagubele produse Ministerului Administrației și Internelor;
- Norme generale P.S.I. în spațiile de depozitare;
- Norme specifice privind securitatea și sănătatea muncii în depozite și magazii.

Contabilul șef al școlii cms. Ilea Ancuța a prezentat „Graficul de circulație al documentelor justificative în cadrul școlii” și, la solicitarea gestionarilor, au fost informați asupra nivelului garanției materiale pe care trebuie să o constituie fiecare gestionar și suma reținută până la zi.

Convocarea s-a încheiat cu o activitate practică, ce a constat în prezentarea spațiilor de depozitare și a evidenței operative de către toți gestionarii.

În urma desfășurării convocării a fost întocmit un plan pentru remedierea deficiențelor constatare, aprobat de directorul adjunct pentru logistică, care cuprinde următoarele măsuri:

- definitivarea gestiunilor în conformitate cu noua alocare a spațiilor din incinta școlii;
- întocmirea sau actualizarea fișelor de

evidență a obiectelor de inventar aflate în folosință;

- întocmirea inventarelor pentru bunurile materiale a căror evidență se ține pe complete;
- realizarea unui panou de afișaj unic pentru toate magaziile în care să fie expuse următoarele documente:
 - graficul de circulație a documentelor justificative din cadrul școlii;
 - norme specifice de securitate și sănătate în muncă pentru personalul care își desfășoară activitatea la depozite;
 - norme specifice P.S.I.;
 - principalele atribuții ale gestionarului.
- întocmirea unui registru - model pentru evidența bunurilor materiale a căror durată de utilizare este specificată în „ORE DE FUNCȚIONARE”, multiplicarea și distribuirea acestuia către gestioari;
- revizuirea procedurii formalizate privind ținerea evidenței de gestiune;
- revizuirea procedurii formalizate privind inventarierea bunurilor materiale;
- realizarea unei mape de pregătire care să cuprindă temele prezentate la convocare și distribuirea ei către toți gestionarii.

Cms. Anton Cristinel

PARTENERIAT...

ÎNCEPUT DE PARTENERIAT

În perioada 13.03.2009-20.03.2009 la Școala de Pregătire a Agenților Poliției de Frontieră

„Avram Iancu” – Oradea a avut loc schimbul de experiență dintre aceasta și Academia Serviciului Național Grăniceresc din Ucraina în domeniul „Predarea limbilor de circulație internațională și a limbilor statelor vecine”. Scopul schimbului de experiență a vizat „aprofundarea terminologiei de specialitate în domeniul frontierei și însușirea metodelor moderne de predare a limbilor străine în contextul relaționării cu participanții la traficul de frontieră”.

La această activitate au participat din cadrul Academiei Serviciului Național Grăniceresc din Ucraina d-l profesor de limba română dr. Suslin Eduard de la catedra de limbi străine din Academie, colectivul catedrei de limbi străine și științe socio-umane din cadrul Școlii de Pregătire a Agenților Poliției de Frontieră „Avram Iancu” – Oradea, dar și alți profesori din celelalte catedre. Programul stabilit pentru această activitate a fost deosebit de plăcut și s-a intersectat cu vizita prietenilor și partenerilor noștri germani. Astfel, prof. dr. Suslin Eduard a participat la activitățile didactice de limbi străine, unde a avut posibilitatea să cunoască metodele și procedeele folosite în predare-învățare-evaluare, precum și materialele didactice și mijloacele tehnice pentru învățarea limbilor străine. De asemenea, a participat la activitățile didactice de comunicare din cadrul modulului de comunicare, cu scopul de a-și îmbunătății exprimarea în limba română și a-și îmbogăți lexicul uzual, precum și la unele activități

desfășurate cu partenerii germani privind lucru în echipă. Cunoașterea și aprofundarea lexicului de specialitate s-a desfășurat în cadrul participării la orele de specialitate, cu ocazia desfășurării ședinței practice în teren, cu tema „Cooperarea cu Oficiul Român de Imigrări și administrațiile zonelor libere” din modulul „Realizarea supravegherii frontierei de stat” în cadrul lecției vizită la Arad. Pe lângă activitățile didactice stabilite s-a desfășurat și un program educativ de cunoaștere a celor mai importante obiective turistice din Oradea și zona Bihorului.

Astfel, considerăm că acest schimb de experiență poate fi un bun început în relațiile de cooperare și colaborare cu instituțiile de învățământ din Ucraina, iar în plan cultural-educativ este relevantă preocuparea noastră pentru promovarea și susținerea învățării limbii române în instituțiile similare dincolo de hotarele patriei noastre.

Cms. dr. Bilan Maria

UN NOU SCHIMB DE EXPERIENȚĂ CU PARTENERII GERMANI

În cadrul programului de parteneriat dintre Școala de Pregătire a Agenților Poliției de Frontieră „Avram Iancu” Oradea și Centrul de Formare și Perfecționare al Poliției Federale Eschwege, Germania s-au desfășurat două module ale workshop-ului cu tema: „Formarea competențelor sociale la elevi în anul I de studiu”. Primul modul s-a desfășurat în perioada 16.02.-21.02.2009 în Eschwege, Germania, iar cel de-al II-lea perioada 16.03.-21.03.2009 în Oradea.

Participanții la cele două module din partea Școlii Oradea au fost: Cms. șef de poliție CORA LIVIU – șeful catedrei de limbi străine și științe socio-umane, Cms. de poliție MICHEȘ IOAN – șeful compartimentului management / resurse umane, Cms. de poliție CURA MARIUS – ofițer în cadrul biroului relații internaționale, Scms. de poliție KISS ETELKA – profesor de limba franceză, Insp. de poliție COJAN ADRIANA – profesor de limba germană, Insp. pr. de poliție SCHMAUS JUDIT – profesor de limba maghiară.

Revista școlii

PARTENERIAT...

Scopul celor două module a fost acela de a transmite cunoștințe referitoare la competențele sociale care se dobândesc de către elevi în anul I de studiu (mod de comunicare, prevenirea stresului, lucrul în echipă, empatie, toleranță și.a.), în cadrul unui workshop pentru personalul didactic cu atribuții în aceste domenii. Continuarea modulului I s-a făcut în grupuri de lucru mai mici pentru a putea transpune în practică noțiunile teoretice asimilate în cadrul primului modul.

Forma de desfășurare a workshop-ului a presupus prezentarea unei contribuții personale la studiul sau dezvoltarea tematicii enunțate, discuții aferente și participarea la exerciții de lucru în grup. Un anumit timp s-a conferit discuțiilor interactive, apoi aplicațiilor practice.

Problematica abordată în cadrul workshop-ului s-a orientat pe următoarele direcții:

Dezvoltarea corelată a competențelor sociale, civice și interculturale ale elevilor în anul I de studiu

Comunicarea și cooperarea interculturală – priorități ale educației în societățile post moderne.

Workshop-ul a urmărit să se constituie într-

un cadru propice de abordare psihologică a pregătirii și dezvoltării competențelor sociale ale elevilor de anul I, vizând să valorifice, să generalizeze și să dezvolte unele modele și strategii practice în domeniu. Tematica și maniera de abordare a acesteia a imprimat

workshop-ului un caracter exploratoriu, inovativ, obiectivele realizate fiind următoarele:

- cunoașterea și generalizarea bunelor practici în domeniul formării și dezvoltării competențelor sociale la elevii de anul I;
- identificarea punctelor tari și a aspectelor care pot fi optimizate.

Scopul și obiectivele workshop-ului au fost realizate în totalitate, generând schimburi de experiență, de bune practici și activități desfășurate în comun, pentru găsirea unor soluții viabile într-un mediu multicultural cu efect de întărire a capacitatii de inovare, modernizare și adaptare a instituțiilor la noile provocări sociale. Astfel a fost evidențiată o dimensiune importantă a workshop-ului ce a vizat promovarea cooperării, valorificând experiența germană privind modelele și strategiile de dezvoltare a competențelor sociale ale elevilor în primul an de studiu.

Activitățile din cadrul workshop-ului s-au desfășurat pe ateliere de lucru, la care au participat nu doar cadre didactice, ci și alte cadre, interesate de tematica și lucrările workshop-ului. De asemenea, participanții la workshop au contribuit la conturarea unor puncte de vedere comune privind direcțiile strategice în aria tematică a workshop-ului.

Insp. Cojan Adriana

IDEI FĂRĂ FRONȚIERE...

GÂNDIREA ȘI ÎNVĂȚAREA CRITICĂ

Gândirea este un proces activ, complex, care presupune că te gândești în mod autentic la ceva. Ea nu este ceva ce se poate preda în afara unui context. Gândirea critică nu se deține mai bine când este separată de contextul general al programei școlare sau al vieții cotidiene. A învăța să gândești critic în școală se face cel mai bine când abordezi *în acest fel* cunoștințele noi, ca și cum această abordare ar fi parte a programei. Cercetări recente demonstrează că predarea deprinderilor în mod izolat, pe de o parte, și memorarea cunoștințelor, pe de altă parte, diminuează gândirea critică. Formarea de deprinderi separate de scopurile și sarcinile lumii reale le poate permite elevilor să obțină rezultate bune la un test, fără a-i face însă capabili să aplique acele deprinderi la situații noi.

Gândirea și învățarea critică au loc atunci când nu există mentalitatea „unicului răspuns corect”.

Responsabilitatea pentru învățare și pentru angajarea în gândirea critică îi revine, în ultimă instanță, elevului. Înainte de a acționa, însă, ei trebuie să înțeleagă ce li se cere pentru a ajunge să gândească critic.

Există un număr de atrăgătoare și comportamente pe care le manifestă cei care gândesc critic și pe care ar trebui – ca și profesori – să le promovăm și să le încurajăm la clasă. Acestea sunt:

- **Increderea** - Elevii trebuie să ajungă să credă că opinioile lor au valoare. Fără *incredere* în propria lor valoare și demnitate, elevii vor refuza să se implice în gândirea critică.
- **Implicarea activă** - Atunci când elevii sunt *implicați activ* în procesul de învățare, la un nivel adecvat de dificultate, ei învăță cu plăcere, iar capacitatea lor de gândire și înțelegere este mai mare. Elevii autentici implicați ajung să înțeleagă că atunci când investesc suficientă energie în învățare și se implică în mod activ, procesul devine plăcut și dă naștere unui sentiment de împlinire.
- **Împărtășirea ideilor** - Copiii învăță de la părinți să împartă cu alții ceea ce au, considerând că aceasta este o deprindere socială și de supraviețuire importantă. Cu alte cuvinte, ei înțeleg că, renunțând la ceva, căștigă altceva. „Împărtășirea” cu alții a propriilor convingerilor, idei și opinii poate fi riscantă. Ea presupune a te expune altora ca om care învăță, capabil deci să emiți idei valoroase, dar și să comiți greșeli umilitoare.
- **Ascultarea** - În clasă, împărtășirea ideilor presupune că elevii *ascultă*, renunțând la a face judecăți sau la a-și impune propriul punct de vedere. Ce primesc în schimb este înțelegerea colectivă a celorlalți care, dacă nu are alt merit, măcar exprimă ideile în alți termeni și oferă un context mai larg pentru propriile idei. De fapt, acest gen de dialog extins le permite elevilor să-și reexamineze și să-și slăbească propriile idei, să le plaseze în mozaicul de idei care se formează în jurul unui anumit subiect prin învățare și experiență.

Și care ar fi rolul profesorului??

Profesorul este un model puternic. Copiii învăță de la începutul experienței lor școlare să fie atenți la ceea ce spune și face profesorul lor. Prin observație atentă, elevii învăță ce este considerat important, ce se așteaptă de la ei în viitor și ce tipuri de informații vor trebui să aibă în momentul evaluării. Cu alte cuvinte, pe lângă transmiterea de informații și idei, întrebările profesorului transmit și ceea ce acesta apreciază la elevii săi. Cu timpul, elevii ajung și ei să aprecieze aceleași lucruri și să încerce să le realizeze.

Felul întrebărilor pe care le formulează profesorul determină atmosfera din clasă, ce înseamnă „corect” și „greșit”, ce constituie sau nu surse de informații și cunoștințe. Întrebările care limitează gândirea elevului la o simplă recitare sau acelea care impun constrângerile asupra proceselor de gândire îi informează pe elevi că propria lor gândire este superfluă. Întrebările care îi invită să reflecteze, să speculeze, să reconstruiască, să-și imagineze, să creeze sau să cântărească un răspuns cu grija, ridică nivelul gândirii elevilor și îi învăță că gândirea lor are valoare, că pot contribui la comunitatea ideilor și convingerilor.

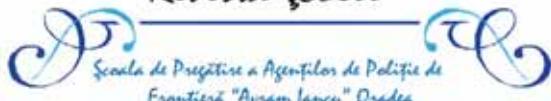
Studii recente au demonstrat că foarte multe dintre întrebările adresate de către profesori elevilor sunt de un singur tip, și anume literale, care nu solicită în vreun fel prelucrarea informațiilor. Interogarea la nivel literal nu le oferă elevilor ocazia de a conversa, limitându-le limbajul la câteva expresii care, de obicei, nu sunt originale. Fără capacitatea de a sintetiza, reintegra și reconstrui informațiile astfel încât ele să devină utilizabile, practice și aplicabile, acestea sunt inutile.

În plus, întrebările adresate la nivel literal nu necesită nici integrarea ideilor, nici reflecție, nici conversație. Pentru a răspunde la astfel de întrebări nu e nevoie decât de o cunoaștere superficială a conținutului sau a unor cuvinte și expresii din text. Mulți elevi și-au dezvoltat capacitatea de a-și aminti informații fără a înțelege vreodată ideile centrale ale acestora. Ei sunt în stare să memoreze fără ca experiența lor de învățare să îi schimbe în vreun fel. Dacă învățarea e considerată o generatoare de schimbări permanente de comportament, memorarea nu poate contribui decât în foarte mică măsură la învățare.

Pentru ca elevii să reflecteze la informațiile noi și să le integreze în rândul cunoștințelor și convingerilor lor anterioare, trebuie ca ei să se angajeze în conversație, să-și exprime ideile cu propriile cuvinte, să-și însușească vocabularul nou. Abia atunci, când vor stăpâni noile cunoștințe și noul vocabular cu adevărat, noile experiențe vor deveni învățare permanentă.

Insp. Cojocaru Marian

Revista școlii

IAȘIUL - CAPITALA CULTURALĂ A ROMÂNIEI

Puternic centru cultural și istoric sau mai bine zis „Capitala culturală a României”, aşa cum mai este numit, Iașiul oferă o imagine unică prin aşezarea sa.

Situat în N-E-ul țării, acesta se întinde pe 7 coline domoale, asemenea orașului Roma.

Se spune că la Iași „*fiecare piatră vorbește de trecut*”, prin numărul de mănăstiri, muzee, case memoriale. De aceea putem afirma că Iașiul este un veritabil muzeu național, prin comorile de istorie și de artă pe care le are.

Aici se află Biserica Trei Ierarhi, ca mărturie a gusturilor estetice ale unor domnitori de-a noștri, Catedrala Metropolitană unde se află Moaștele Sfintei Parascheva, Casa Doroftei, Palatul Culturii, Casa Popor cu „Masa Umbrelor”, aleile din Copou cu mireasma de tei și cu ecouri de vers eminescian (Teiul lui Eminescu și Muzeul „Mihai Eminescu”), Casele memoriale: „Mihail Sadoveanu”, „George Topîrceanu”, „Mihail Codreanu”, „Otilia Cazimir”, Biblioteca Universală „Mihai Eminescu”.

Iașiul este și orașul marilor idei, al marii uniri, al celei mai vechi universități, al primului spectacol în limba română, al primului muzeu literar memorial „Bojdeuca din Ticău”.

Orașul Iași se numără printre cele mai vechi și mai importante așezări ale țării, în care a pulsat, mereu puternic, o viață autentic românească.

Capitala Moldovei timp de trei secole (1564-1862), orașul a dat patrimonului cultural național inestimabile valori materiale și spirituale, a înscris în istoria țării pagini glorioase, pe veci gravate în conștiința poporului.

Nicolae Iorga, un mare scriitor român, spunea că „*Sunt români care n-au fost niciodată la*

Iași, deși n-ar trebui să fie niciunul, căci cine n-a fost aici poate să străbată cu înțelegerea foile celor mai frumoase cronică, nu se poate să pătrundă după cuviință, de spiritul trecutului nostru care trăiește în acest loc viu și mai bogat decât oriunde aiurea. În conștiința lui națională ar fi o lipsă dacă el n-ar fi văzut orașul care a fost și-și zice încă astăzi, cu mândrie, capitala Moldovei”.

Efectuând stagiul de practică la IJPF Iași, am avut prilejul de a vizita o parte din monumentele reprezentative ale Iașiului și de a ne plimba prin Parcul Copou unde se află teiul lui Eminescu și Muzeul „Mihai Eminescu”.

Pe 24 ianuarie nu am ratat ocazia de a participa la festivitățile organizate pentru a sărbători unirea Moldovei cu Țara Românească. Ziua a fost marcată prin manifestări oficiale în Piața Unirii, un ceremonial religios și un concert folcloric, la care a participat și Președintele României, domnul Traian Băsescu.

Seară, militarii au defilat cu torțe pe traseul Piața Unirii-Piața Palatului, iar începând cu orele 18.00, în fața Palatului Culturii, a avut loc un concert extraordinar Morandi, Ștefan Bănică jr. și Loredana Groza, încheiat cu un spectacol de artificii.

La serviciu ... ca la serviciu, că doar eram în practică ... așteptam să vină trenul. Pe tură am cunoscut oameni deosebiți cu care aveai ce discuta, dar și foarte bine pregătiți din punct de vedere profesional. Alături de tutorele profesional am încercat să pun în practică teoria asimilată în școală și, în mare parte, am și reușit.

O lună de zile a fost prea puțin pentru a vizita orașul în întregime, dar cu siguranță multora dintre noi ne-ar plăcea să revenim în acest oraș.

Elev II Zaharescu Raluca

SĂRBĂTOAREA...

HRISTOS A ÎNVIAT!!!

Sărbătoarea intrării Domnului Nostru Iisus Hristos în Ierusalim, numită în tradiția creștină și Sărbătoarea Florilor ocupă un loc important în cadrul Calendarului Creștin Ortodox, reprezentând perioada premergătoare Sfintelor Paști.

Conform Sfintei Scripturi, pentru că se apropia sărbătoare Paștelui în această zi Iisus Hristos a pornit spre Ierusalim călare pe un asin, însoțit de ucenicii Săi. Cunoscând minunile săvârșite de Iisus, oamenii din oraș L-au întâmpinat ca pe un împărat, ținând în mâini ramuri de finic și aşternându-și hainele în calea Lui. Modul în care a fost întâmpinat Iisus a trezit invidia cărturarilor și a fariseilor care, mai apoi, L-au condamnat la moarte. Biserica Ortodoxă sărbătorește acest eveniment în fiecare an cu o Duminică înainte de Paști. În această zi numită Duminica Florilor, la Biserica se împart creștinilor crenguțe de salcie sfințite. Acestea amintesc de ramurile de finic cu care evreii L-au întâmpinat pe Iisus Hristos când a intrat în Ierusalim. Creștinii împletește din aceste crenguțe coronițe pe care le pun la icoanele din casă.

După vinderea Măntuitorului pentru 30 de arginti de către Iuda, după Cina cea de Taină și Ruga din Grădina Getsimani, în Vinerea Mare a avut loc condamnarea lui Iisus în fața lui Pilat din Pont. Evreii au preferat eliberarea unui întemnițat pe numele de Barbara în locul eliberării lui Iisus Hristos. Măntuitorul a fost bătut cu bice și batjocorit, pe cap I s-a pus o coroană de spini, în spate o pelerină roșie, iar în mână, în loc de sceptru împăratesc, I s-a dat o trestie. Apoi, obligându-L să-și ducă în spate crucea pe care urma să fie răstignit, a fost dus în afara zidurilor cetății, pe Muntele Golgota. Aici, soldații L-au răstignit bătându-I piroane în picioare și în mâini. Înainte de a muri, Iisus l-a iertat pe tâlharul răstignit în dreapta Sa, iar pe Fecioara Maria, mama Sa, a dat-o în grija Apostolului Ioan. În momentul morții Sale, soarele s-a întunecat, pietrele s-au despicate, iar catapetasma templului s-a rupt în două. După scurt timp, Nicodim și Iosif au coborât trupul lui Iisus de pe cruce, L-au uns cu

miresme, învelit în giulgiu și L-au pus într-un mormânt mare închis cu o piatră mare și păzit de către soldați pentru a nu fi furat.

Duminică, a III-a de la moartea lui Iisus, înainte de ivirea zorilor a avut loc un cutremur mare. Îngerul Domnului a coborât din cer și a dat la o parte piatra mormântului. Astfel că, atunci când au venit femeile mironosițe pentru a unge trupul lui Iisus, acestea nu L-au mai găsit în mormânt. Îngerul le-a spus să-i anunțe pe Apostoli că Iisus a înviat. Apostolii s-au convins

despre acest lucru în momentul în care au venit la mormânt să-L caute pe Iisus. Fariseii i-au plătit pe soldați pentru a susține că trupul lui Iisus a fost furat și că nu a înviat, dar despre înviere a aflat toată lumea.

Biserica Ortodoxă sărbătorește Învierea Domnului sau Sfintele Paști în fiecare an, primăvara, după o perioadă de 7 săptămâni de post și rugăciune.

Oul roșu este unul din simbolurile principale ale Sfintelor Paști. Ouăle sunt vopsite în Joia Mare cu 3 zile înainte de Paști. În afară de culoarea roșie tradițională pentru vopsire e folosit și galbenul, verdele sau albastrul, încondeierea presupunând în schimb utilizarea celor mai diverse culori și nuante.

Conform tradiției creștine, oul reprezintă - VIAȚA, iar decorul său roșu-suferințele lui HRISTOS. Astfel oul reprezintă un simbol al regenerării și purificării căt și a eternității.

Oul încondeiat ne transmite bucurie, uimire, smerenie, împăcare, pentru că în ornamentarea lui de fapt se operează cu simboluri (soare, lună, cruce), cu modele din natură (plante, animale, obiecte casnice) și cu modele de țesături populare cu tot repertoriul lor de semne sacre.

În concepția populară, oul roșu de Paști ar avea puteri miraculoase de vindecare și de îndepărțare a răului, fiind purtător de sănătate, vigoare și spor. Tradiția de încondeiere a ouălor în unele zone cum ar fi în Bucovina, zona Argeșului, județul Vrancea a fost ridicată la rang de artă.

Pe lângă tradiția de încondeiere există și anumite

obiceiuri care încă se păstrează în anumite colțuri și anume:

În părțile Sibiului există obiceiul ca de Paști să fie împodobit un pom (un arbust) asemănător cu

cel de Crăciun. Singura deosebire constă în faptul că în locul globurilor se agață ouă vopsite golite de conținutul lor.

Un obicei care se practică numai în Bucovina în noaptea de Învierie este acela că fetele să se ducă în clopotniță și să spele limba clopotului cu apă neîncepută. Apa neîncepută înseamnă ca persoana care a scos-o din fântână să nu vorbească până când va fi folosită la spălatul clopotului. Cu această apă se spală apoi fetele în zorii zilei de Paști ca să fie frumoase tot anul și să alerge feciorii după ele.

În țara Moților, în noaptea de Paști se ia toaca de la biserică și se duce în cimitir și este păzită de feciori. Dacă nu au păzit-o bine și a fost furată, aceștia sunt pedepsiți ca a doua zi să dea un ospăț, iar din bucate se infruptă atât „hoții” cât și „păgubașii”. Dacă aceștia care au încercat să fure toaca nu au reușit, atunci ei vor fi cei care vor plăti ospățul.

Tradițiile nu fac decât să înfrumusețeze această sărbătoare, când Mântuitorul nostru Iisus Hristos se jertfește pentru noi.

În aceste momente când toate sunt umplute de lumină și cerul și pământul, sperăm ca Învierea Domnului este și va fi piatra de temelie a credinței și trăirii noastre creștine.

Vă întâmpinăm cu salutul pascal „HRISTOSA ÎNVIAT”.

*Elev II Lucaci Anca
Elev II Hriscu Laura*

SEMNIFFICATIA PÂSTILOR

În Vinerea Mare, Isus a murit pe cruce. Trupul Lui fusese zdrobit (la fel cum de atunci încoace, an de an, e zdrobită coaja oului roșu în dimineața de Paști: "Christos a înviat!" "Adevărat a-nviat!"). Ucenicii Lui erau deruatați, însăjimântați de evenimentele care se derulaseră cu atâtă repeziciune. Dar, SURPRIZĂ! Această zdrobire avea să dezvăluie întregului univers ceva inedit, ceva cu totul neașteptat: Dumnezeu intervine și îl învie pe Isus din morți. Isus trăiește din nou, însă de data aceasta ca Domn al Domnilor și Rege al Regilor. Acest Isus cu trup zdrobit, mort și înviat, ascunde ceva extrem de prețios în jertfa Sa de pe cruce: e vorba de iertarea vinei noastre, împăcarea noastră cu Dumnezeu, împreună cu speranța învierii și a vieții veșnice.

O veche zicătoare germană de Paști spune: "Cum iese puiul din găoacea ouului, aşa a desferecat Isus porțile mormântului." Biruința lui Dumnezeu asupra morții, viața nouă - iată ce sărbătorim de Paști! Cum nu poate coaja ouului să țină captiv puiul în interiorul ei, la fel nu pot mormântul și moartea

să-L țină captiv pe Christos cel răstignit. Dumnezeu L-a înviat din morți, L-a readus la viață, dar nu la vechea viață, ci la o nouă viață. "Coaja" mormântului s-a spart în noaptea învierii. Christos a înviat! Isus e viu și El trăiește în vecii vecilor! Asta vrea să ne amintească oul de Paști.

La fel cum coaja ouului nu poate ține ferecat puiul, tot așa moartea nu ne mai poate ține ferecați nici pe noi. De fapt, nu numai moartea, ci nici îngrijorarea, nici suferința. Acesta este mesajul ouului dăruit sau primit de Paști, fie el de ciocolată sau marțipan, înroșit cu frunze de ceapă sau încondeiat cu artă și migală, fieră sau suflat, ascuns în iarba crudă sau aşezat cu grijă într-un coșuleț de nuiele.

"Fie ca și pentru TINE, oricine ai fi și oriunde te-ai afla, aceste Sărbători sfinte să fie pline de pace, bucurie, lumină și speranță. Sărbători binecuvântate! Christos a înviat!"

Insp. Cojan Adriana

POEZIE...

COPILĂRIE

Joc jocul cuvintelor,
 Jucat de alții înaintea mea,
 Cu aceleasi jucării statornice
 Sau, chiar cu altele,
 Oricare, la rândul meu.
 Cuvântul aflat la litera „J”
 În dicționarul adulțului.
 Magia ludică, feerică,
 A copilului dezorientat,
 Uneori, de real,
 Dezamăgit, adesea, de lumea
 De cristal, prăbușită
 În mii de părți.

FOBIE

Culeg alene amintiri
 Pe-un fir de ată subțiat,
 Memorii scris în grabă,
 Lăsat în paginile vieții,
 Pe scările uitării,
 Pavate cu retrăiri nostalgice
 În miez de noapte.
 Tăcuta noapte rece,
 Îmi memorează simțurile,
 Trecute parca în static.
 Deloc... deloc nu-mi place.
 Mă simt anume, claustrată.

ECHIVOC

Caut în vise rătăcite;
 Tresor atingeri nesfârșite,
 Clădesc în haosul tacit,
 Ajung amarnicul șoptit.
 Măsor în gânduri prea tăcute,
 Îmi amintesc trăiri plăcute,
 Răvin, abstractul mă coboară,
 Încet, conturul mă-nconjoară,
 Ajung în universul trist
 Privesc la tot ce e închis.

CHEMARE

Te văd, te aud, dar nu te simt!
 Unde esti, tu? Natură?!
 Te strig, dar preocupată de griji
 Nesfârșite, acum, în prag de toamnă,
 Îmi sfâșii simțul, agil, în preajma ta.
 Eterna Prietenă, te mai adoarme
 Încă puțin, din când în când,
 Încă puțin...
 Revin la vechile simțiri, constat
 că ești doar tu, nemărginită.

ÎNCEPUT DE SEÂRSIT

Din răsăritul soarelui,
 Îmi doresc să pot culege
 Un moment de fragedă lumină;
 Iar în asfințit, doar liniștea,
 Tăcuta liniște să mă apese.
 Să aud șoaptele razelor,
 Dezmirând universul mirific.
 Aceleași raze să-mi alînte auzul
 Când năluca întunericului se apropie

Elev I Gașpar Arabela

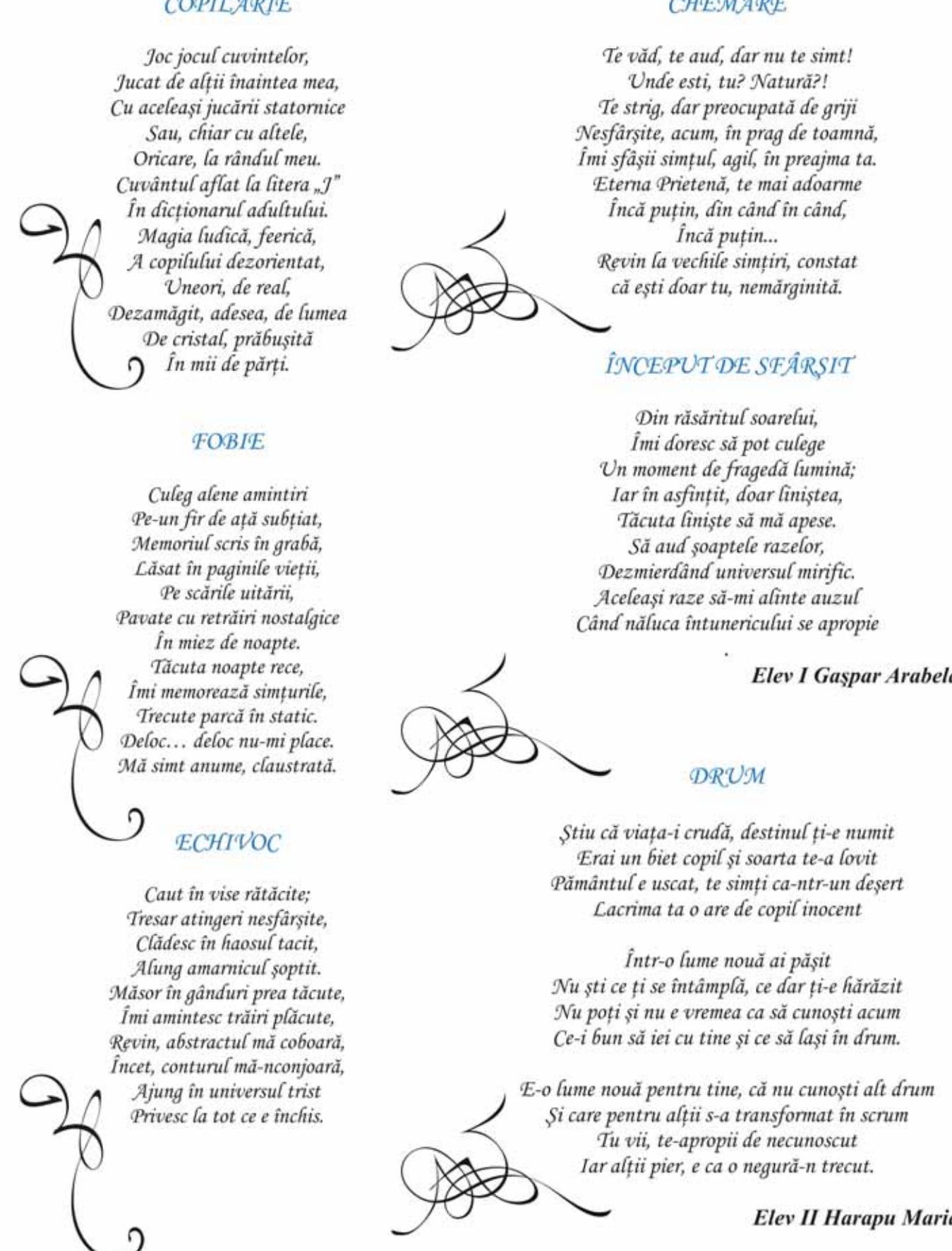
DRUM

Știi că viața-i crudă, destinul ti-e numit
 Erai un biet copil și soarta te-a lovit
 Pământul e uscat, te simți ca-ntr-un deșert
 Lacrima ta o are de copil innocent

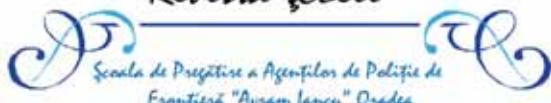
Într-o lume nouă ai pășit
 Nu ști ce ti se întâmplă, ce dar ti-e hărăzit
 Nu poți și nu e vremea ca să cunoști acum
 Ce-i bun să iei cu tine și ce să lași în drum.

E-o lume nouă pentru tine, că nu cunoști alt drum
 Si care pentru alții s-a transformat în scrum
 Tu vii, te-apropii de necunoscut
 Iar alții pier, e ca o negură-n trecut.

Elev II Harapu Maria

Revista școlii

 Scuola de Pregătire a Agentilor de Poliție de
 Frontieră "Avram Iancu" Oradea

ATITUDINEA MARTIALĂ

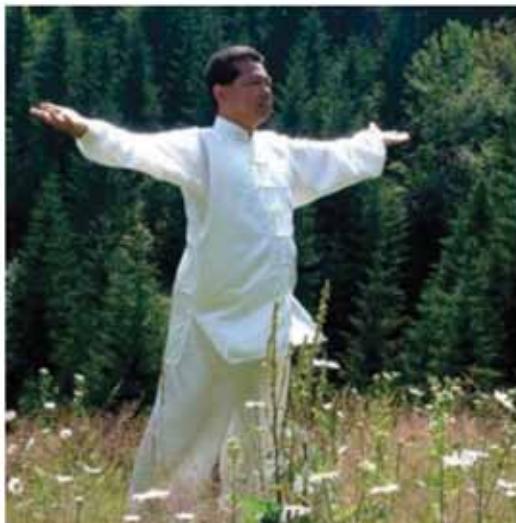
Oricine începe practica artelor marțiale e motivat de un scop anume sau de un set de obiective. Printre cele mai frecvente se numără

dorința de a învăța autoapărarea, de a-și dezvolta condiția fizică sau de a căuta companie. În timp, aceste scopuri inițiale capătă un alt înțeles pe măsură ce începem să simțim efectul transformator pe care arta marțială îl are asupra vieții noastre.

Pentru că artele marțiale în general sunt discipline care predau tehnici capabile să rânească și să ucidă un adversar, ele trebuie practicate cu un simț al seriozității și o atenție la cel mai mic detaliu datorită riscurilor inerente existente. Antrenamentul într-o stare mentală astfel orientată duce progresiv la cultivarea a ceea ce poate fi descris ca "spirit marțial".

Folosim aici termenul "marțial" cu același sens ca în cuvântul "bu" din japoneză, din "budo", de obicei tradus ca "artă marțială". "Bu" cuprinde două concepte cheie. În primul rând, implică ideea unui sistem oriental de deprinderi de luptă cu origini clasice orientate în primul rând spre învățarea autoapărării. Bu mai cuprinde și noțiunea unei activități sau căutări menite să conducă practicantul de-a lungul unei căi de perfecționare spirituală.

Antrenamentul focalizat marțial

Elementul bu sau marțial este o parte atât de vitală a antrenamentului încât îndepărarea lui ar reduce arta la un sistem de exerciții pentru sănătate. El se ivește din conștiința pericolelor inerente ale antrenamentului introducând prin aceasta în timpul practicii un fel de tensiune mentală care produce în timp o stare de sensibilitate ridicată.

De ce artele marțiale ?

Toate acestea ne duc la o întrebare perfect rezonabilă. De ce să studiem arte marțiale și nu altceva cu o aplicabilitate mai imediată la incidentele urbane ca folosirea armelor de foc sau luptele de stradă? Depinzând de propriile circumstanțe, poate fi într-adevăr o idee bună practicarea altor discipline. Există cu siguranță argumente puternice în favoarea antrenamentului paralel.

Acesta fiind spuse, alt motiv convingător pentru pregătirea în artele marțiale are de-a face cu a doua componentă a "bu" menționată mai sus. Adică, arta marțială este și o cale de dezvoltare spirituală. El conține imperativul moral de a respecta și a proteja toate ființele vii. Artele

marțiale proiectează o vedere idealizată a unei lumi în armonie și tehnicele artei, exemplifică această viziune abstractă într-un context tangibil, fizic. Mai mult, tehnicele întruchipează principiul non-rezistenței. Se întâmplă să fie și o formulă excelentă de a ne trăi viața într-o lume încărcată cu pericole și neînțelegeri.

Epilog: să luăm decizii grele în vremuri tulburi

De cele mai multe ori provocările de care ne lovim în viața de zi cu zi nu implică confruntări fizice directe. De cele mai multe ori bătăliile noastre au loc pe un plan interior, psihologic, în lupta noastră cu problemele și incertitudinile fără sfârșit ale vieții. Spiritul marțial cultivat prin anii de antrenament poate fi în aceste vremuri un bun de o valoare neprețuită.

Cms. Cura Marius

CUPA BAJUSZ ZOLTAN

În data de 21.02.2009, la Școala Medie de Ordine Publică, Miskolc, Ungaria, a fost organizat un turneu de fotbal în memoria fostului profesor de sport Bajusz Zoltan. La acest turneu au fost invitate mai multe echipe din diferite țări, printre care s-a numărat și echipa de fotbal a școlii noastre.

Echipa condusă de dl. profesor Zăpodeanu Dan, a fost compusă din: Ionașcu Cosmin, Anton Cristinel, Micheș Eugen, Ardelean Mircea, Vese Adrian, Matei Marius, Gligor Marius, Neacșa Mihai, Gavriș Ioan. În această componență, echipa s-a clasat pe locul al VII-lea, obținând și un trofeu pentru cel mai tehnic jucător.

Sinsp. Ionașcu Cosmin

INTERVIU

În acest număr avem onoarea să cunoaștem un sportiv cu un palmares impresionant mai ales că se trage dintr-o familie cu un trecut militar, fiind fiul domnului comisar șef Diaconu Nicolae, motiv pentru care i-am adresat o serie de întrebări, imediat după finalul meciului CSM Oradea – Steaua (scor 9-8).

Cum a fost primul contact cu polo-ul ?

Primul contact cu acest sport l-am avut la vîrstă de 9 ani când l-am însoțit pe verișorul meu primar Vanca Daniel la un antrenament, iar ceea ce am văzut mi-a plăcut foarte mult și l-am întrebat dacă aş putea practica și eu acest sport. Acesta a luat legătura cu antrenorul lui Cosma Marcel, care m-a supus la probele specifice, fiind acceptat ca jucător la echipa Dinamo Oradea secția juniori, echipă cu care am câștigat numeroase titluri naționale.

Cel mai frumos moment din cariera ?

Cel mai frumos și emoționant moment din carieră a fost convocarea la lotul național al României cu care am participat la campionatul mondial din Montreal Canada unde echipa noastră a ocupat locul al VI-lea.

Cum îți-a influențat cariera faptul că provii dintr-o familie de militari ?

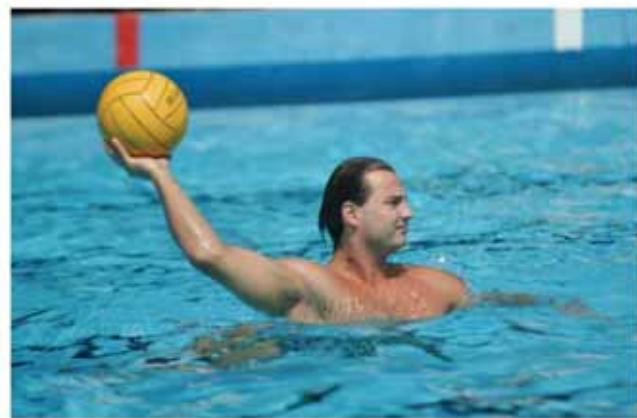
Acest lucru m-a influențat în sensul în care am învățat indirect ce înseamnă punctualitatea disciplina în muncă, ordinea, rigoarea în desfășurarea oricărei activități.

Ati vrer un regret ?

Singurul meu regret este faptul că nu am participat la nici o ediție a Jocurilor Olimpice, să sperăm în 2012 !!!

Cum te simți ca și component al echipei naționale ?

Sunt mândru să fac parte dintre cei mai buni jucători din țară și să reprezint culorile României peste hotare !

Performanțe sportive

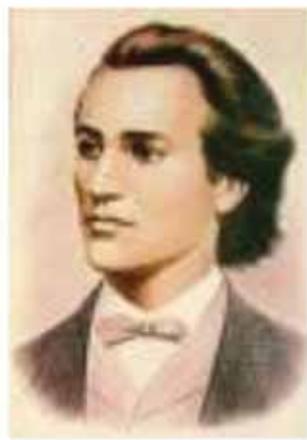
- Campion național al superligii de polo a României cu CSM Oradea, sezonul 2008-2009;
- Locul III, sezonul 2007-2008 cu echipa Clubului Sportiv Delfini din Sese, Franța în Campionatul France Elite;
- Locul III în sezoanele 1999-2003 cu echipa CS Crișul Oradea, în Campionatul național de polo;
- Titlul de golgheter al României în anul 2001;
- Titlul de cel mai bun concurent la Campionatul Național Juniori I în anul 1998

În cadrul echipei naționale

- Locul I - Turneul internațional Ispolo, Istanbul 2003;
- Locul I - Turneul de calificări la Campionatul European 2003, Bratislava;
- Locul III - Cupa Prima, București, 2003;
- Locul II - Turneul Internațional Portugallete, Bilbao, 2003;
- Locul I - Cupa Prima, București, 2002;
- Locul I - Turneul Internațional de la Kiev, 2002;
- Locul I - Campionatul Balcanic de la Istanbul, 2002;
- Locul II - Turneul Internațional de la Roma, 2002;
- Locul II - Turneul de calificare pentru CE de la Berlin, 2001.

Elev II Spînu Camelia

*„În lumea celuia, al cărui vecinic nume
 De a-l rosti nu-i vrednic un muritor pe lume,
 Cînd limba-i neclintită să cumpenise vremii,
 Toiagul meu s-atinge încet de vîrful stemii”*

*"Oare care
 alte cuvinte reflectă
 mai bine întreaga
 existență a geniușului, a
 marelui nostru poet
 național? Au trecut
 peste 159 ani de când
 Eminescu nu mai trece
 „pe lângă plopii fără
 sot”*

Mihai Eminescu s-a născut la Botoșani la 15 ianuarie 1850. Este al șaptelea dintre cei 11 copii ai căminarului Gheorghe Eminovici, provenit dintr-o familie de țărani români din nordul Moldovei, și al Ralucăi Eminovici, născută Jurașcu, fiică de stolnic din Joldești. Își petrece copilăria la Botoșani și Ipotești, în casa părintească și prin împrejurimi, într-o totală libertate de mișcare și de contact cu oamenii și cu natura, stare evocată cu adâncă nostalgie în poezia de mai târziu (Fiind băiet... sau O, rămâi).

Dacă privim **opera poetică a lui Mihai Eminescu** din perspectiva comparativă a istoriei literare și ținând cont de criteriul cronologic, poetul face parte din ceea ce, în Europa, poartă numele de a doua generație romantică, sau romantică târzie. Activitatea literară a lui Eminescu se întinde pe ceva mai mult decât zece ani. Din haosul de proiecte, mai cu seamă tinerești, au reieșit puține opere definitive.

Eminescu este un poet român tradițional, absorbind toate elementele literaturii antecedente. Toate temele lui decurg din tradiția românească, în timp ce

înrâuririle străine aduc numai nuanțe și detalii.

Este evidentă, deci, pentru oricine s-a apropiat de un poet de mărimea lui Eminescu, necesitatea sublinierii deosebirilor, de exemplu față de Leopardi, menită să alunge echivocul dat de un amalgam de tipare și teme, care se deduce în mod greșit din faptul că poetul este contemporan acelei generații romantice.

Eminescu, care a compus ode în metru antic și a evocat pasarea *Phoenix* și pe *Artemis*, e departe de a fi realizat sforțările spre clasicitate pe care le făcea ușor romanticii.

Insp.pr. Bondar Monica

Stiați că:

George Bernard Shaw (1856 - 1950) - dramaturg realist englez, de renume mondial, laureat al premiului Nobel, a scris în 1930 prefață la volumul "Poems of Mihai Eminescu", traducere în limba engleză de Silvia Pankhurst (1882 - 1960), volum apărut în același an la Londra. Înainte de a scrie prefață, George Bernard Shaw i-a trimis traducătoarei o scrisoare, în care, între altele, ii marturisea: "Am citit Imparat și Proletar, Strigoii și toate celelalte. Dacă as fi unul din editorii acestia tineri, cu tipografie proprie, m-as repezi deodata la aceasta carte uluitoare... Eminescu, moldoveanul care a scos din mormant acest al XVIII - XIX Fin de secole".

DIVERTISMENT...

SUDOKU

8	2	3	9	4	6	5	7	1
7	5	9	1	3	2	6	8	4
6	1	4	7	5	8	2	3	9
9	6	2	4	1	3	8	5	7
4	3	5	8	2	7	9	1	6
1	8	7	6	9	5	4	2	3
5	4	6	2	7	1	3	9	8
2	7	8	3	6	9	1	4	5
3	9	1	5	8	4	7	6	2

	7		5		8		2
2	9			6		1	
	3				8		
6		1		4			7
	2	9			5	1	
4			9		3		6
		7				8	
3		5			6	1	
4	2			3		5	

Regula cifrei unice: presupune completarea careului de 81 căsuțe după **O SINGURĂ REGULĂ:** orice rând, orice coloană de 9 căsuțe și orice patrat de 3x3 căsuțe să conțină o singură dată fiecare cifră cuprinsă între 1 și 9.

21 DE MAXIME

- ☺ Omul trebuie să aibă și prieteni și dușmani. Prietenii îl învață ce trebuie să facă, dușmanii îl obligă să facă ce trebuie.
- ☺ Viața poate fi înțeleasă numai privind înapoi, dar trebuie trăită privind înainte.
- ☺ Este de o mie de ori mai bine să fii optimist și să te înșeli, decât să fii pesimist și să ai dreptate.
- ☺ Experiența este cel mai dur profesor, pentru că întâi îți dă testul și apoi îți spune care era lecția.
- ☺ Toți trăim sub același cer, dar nu toți avem același orizont.
- ☺ Dacă găsești un drum fără obstacole, probabil că acel drum nu duce nicăieri.
- ☺ Nu te teme niciodată de umbre, ele arată doar că este lumină în apropiere.
- ☺ Munca în echipă presupune în primul rând să-ți pierzi jumătate din timp explicându-le celorlalți de ce nu au dreptate.
- ☺ Nu-ți fie teamă că înaintezi prea încet. Teme dacă te oprești.
- ☺ Leneșul are întotdeauna chef să facă ceva, dar începând de mâine.
- ☺ Nimeni nu e de neînlocuit, dar, uneori, e nevoie de mai multe persoane pentru a înlocui una

SĂ MAI SI RÂDEM

Soția:

- Dragă, mereu îți iezi de lucru acasă și nu mai ai timp pentru mine!!

- Da dragă, dar mulți oameni își iau de lucru acasă!

- Da dragă, dar nu toți acei oameni sunt medici autopsiști, așa ca tine!!

Un bătrân de 90 de ani îi spune doctorului său:

- Nu m-am simțit niciodată atât de bine. Am o mireasă de 18 ani cu care voi avea un copil. Ce ziceți de asta?

Doctorul se gândește un minut la întrebarea lui și apoi spune:

- Am un prieten mai în vîrstă care este vânător și nu lipsește de la nici un sezon. Într-o zi când se cam grăbea a luat umbrela în loc să ia pușca. Când a ajuns la locul de vânătoare, a văzut un iepure care statea lângă un râu. Și-a ridicat umbrela, a facut - bang, bang - și iepurele a căzut mort la pământ. Ce zici de asta?

Bătrânul răspunde:

singură.

☺ Există bătălii pe care e bine să le ocolești, nu de teamă că le-ai putea pierde, ci pentru că ai deveni ridicol căștigându-le.

☺ Nimeni nu e destul de inteligent ca să poată convinge un prost că e prost.

☺ Analfabetul viitorului nu va mai fi cel care nu știe să citească, ci cel care nu știe să înțeleagă.

☺ E bine să n-ai putere, dar e și mai bine să n-ai nevoie de putere.

☺ Orice linguisitor trăiește pe cheltuiala cui îl ascultă.

☺ Un prost care nu spune niciun cuvânt nu se deosebește de un savant care tace.

☺ Adevarul este pretutindeni, dar nu-l recunoaște decât cel care-l caută.

☺ În viață nu e suficient că ai ales drumul cel bun. Dacă nu mergi repede înainte te calcă în picioare cei care vin din urmă.

☺ Dacă ceea ce ai făcut pare simplu, înseamnă că nu ai aflat încă totul.

☺ Dacă aveți 10 pași de făcut, 9 sunt jumătatea drumului.

- Eu aş zice că altcineva i-a omorât iepurele.

Doctorul:

- Exact.

Trei studenți înaintea unui examen se înțeleg asupra ordinii de intrare. Cel mediocre intră primul. La ieșirea din examen ceilalți îl întrebă: -Ei, cum a fost? - Ca o discuție de la profesor la elev. Intră cel super tare. La ieșire aceeași întrebare: -Cum a fost? - Ca o discuție de la profesor la profesor. Intră și cel tămâie și stă înăuntru o oră. Când iese ceilalți îl întrebă. -Cum a fost? -Ca o discuție de la preot la preot..... El întreba..... eu îmi făcea cruce..... Eu răspundeam..... el își făcea cruce.....

La biroul de emigrări vine un musulman. Secretara îl întrebă: numele? Musulmanul: MUSHMAHTIL SAHTAMIL..... Secretara: sexul?... Musulmanul: De 3 ori pe zi..... Secretara: Domnule nu m-ați înțeles... BARBAT SAU FEMEIE????????????..... Musulmanul: Păi nu contează poate să fie și cămilă

**FIE CA SFINTELE SĂRBĂTORI DE
PAŞTE SĂ VĂ ADUCĂ LUMINĂ ÎN
SUFLET
SĂRBĂTORI FERICITE!!**